

The Liability Between the Partners in Ordinary Partnerships

Adi Ortaklıkta Ortaklar Arası Sorumluluk İlişkisi

ABSTRACT

An ordinary partnership is established by two or more real or legal persons, congregating in order to achieve a common goal, without being bound with any restriction in terms of the goal, and combining their assets and endeavors. Ordinary partnership is a type of partnership which has been generally recognized in Civil Law. In our article, liabilities of partners between each other and against third parties engaging in a transaction with the partnership are analyzed and, on a theoretical basis German and Swiss law doctrines are embraced as a source.

KEYWORDS: Turkish Code of Obligations, ordinary partnerships, liability of allocating capital, prohibition of competition, duty of care

ÖZET

İki veya daha fazla sayıda gerçek veya tüzel kişinin, ortak bir amacı gerçekleştirmek üzere bir araya gelerek, amaç bakımından bir sınırlamaya bağlı olmaksızın, mallarını ve emeklerini birleştirmeleriyle adi ortaklık oluşmaktadır. Adi ortaklıklar, Kıta Avrupası hukuk sisteminde genel kabul gören bir ortaklık tipi olup, çalışmamızda adi ortaklıklarda ortakların birbirlerine karşı ve ortaklıkla işlem yapan üçüncü kişilere karşı sorumluluklarını incelemekte olup, teorik olarak Alman hukuk doktrini ve İsviçre hukuk doktrini de kaynak olarak ele alınmıştır.

ANAHTAR KELİMELE: Türk Borçlar Kanunu, adi ortaklıklar, sermaye koyma yükümlülüğü, rekabet yasağı, özen gösterme yükümlülüğü

I. INTRODUCTION

ORDINARY PARTNERSHIP IS THE MOST BASIC TYPE OF partnerships and it is defined in Article 620 of Turkish Code of Obligations (“TCO”) as follows: “the ordinary partnership agreement is an agreement by which two or more persons undertake to combine their assets and endeavors in order to achieve a common goal.”

Ordinary partnerships, which are not subject to ascertain form requirement, are a type of a partnership that can be encountered in a various relations in daily life since it is applicable both in a very basic daily works and complicated relations. An ordinary partnership is possible to be existent between those who manage a shop or a store, or buy a lottery ticket, and in case of winning, share the money.¹

In this study, the meaning and the place of ordinary partnerships in Turkish law and the responsibilities of the partners of ordinary partnerships against each other and third parties are scrutinized.

II. ORDINARY PARTNERSHIP

There is no clear definition of ordinary partnership which is regulated between the Articles 620-645 of TCO.² However, in order for an ordinary partnership (“Ordinary Partnership”)³ to be established five different factors should congregate⁴ in accordance with the Article 620 of TCO. First of all, the existence of two partners and an agreement whereby two or more persons undertake to merge their assets endeavors in order to achieve a common purpose and which is called ordinary partnership agreement (“Ordinary Partnership Agreement”)⁵ in doctrine, is required for an Ordinary Partnership to emanate.⁶ In Turkish law, it is acknowledged that it is not possible for one person to establish an ordinary partnership solely.⁷ But it is possible that the partners can be real or legal persons.⁸ However, in legislation, there is no upper limit in terms of the numbers of partners.⁹ Nevertheless, the existence of the possibility of inadequate organizational structure holding a large number of persons together in the Ordinary Partnership and also the lack of legal entity status in Ordinary Partnership, constitute a natural upper limit in practice in terms of the number of the partners in the partnership.¹⁰

In the second place, the matter of allocating capital by

I. GİRİŞ

ADI ORTAKLIK, GÜNÜMÜZÜN EN BASİT ŞİRKET MODELİ olarak tkrarımıza çıkmakla birlikte, 6098 sayılı Türk Borçlar Kanunu’nda (“TBK”) “adi ortaklık sözleşmesi, iki ya da daha fazla kişinin emeklerini ve mallarını ortak bir amaca erişmek üzere birleştirmeyi üstlendikleri sözleşmedir.” şeklinde tanımlanmaktadır.

Türk Hukuku uyarınca belirli bir şekil şartına tabi olmayan adi ortaklıklar, ister en basit günlük ilişkide isterse en karmaşık ilişkide uygulanabilir olması nedeniyle günlük hayatta birçok ilişkide rastlanılabilecek bir ortaklık türüdür. Herhangi bir dükkânı veya mağazayı birlikte işletenlerden, bir piyango biletini birlikte alıp ikramiye çıkması halinde paylaşılanların arasında bile adi ortaklığın mevcut olma ihtimali vardır.¹

Bu çalışmamızda, adi ortaklığın Türk Hukuku’ndaki anlamı ve yeri ve ortaklarının hem birbirlerine hem de üçüncü kişilere karşı sorumlulukları ele alınarak irdelenecektir.

II. ADİ ORTAKLIK

TBK’nın 620 ila 645. maddeleri arasında düzenlenen adi ortaklığın kanunda açıkça belirlenmiş bir tanımı yoktur.² Ancak TBK’nın 620. maddesi uyarınca, bir adi ortaklığın (“Adi Ortaklık”)³ meydana gelebilmesi için beş farklı unsurun bir araya gelmesi gerekmektedir.⁴ Öncelikle, iki ya da daha fazla kişinin emeklerini ve mallarını ortak bir amaca erişmek üzere birleştirmeyi üstlendikleri bir sözleşme olan ve doktrinde adi ortaklık sözleşmesi olarak anılan bir sözleşmenin (“Adi Ortaklık Sözleşmesi”)⁵ varlığı gerekmektedir.⁶ Türk Hukuku’nda bir kişinin tek başına Adi Ortaklık kurabilmesinin mümkün olmadığı kabul edilmektedir.⁷ Ortakların gerçek ve tüzel kişi olmaları mümkündür.⁸ Bununla beraber, ortakların sayısı açısından kanunda herhangi bir üst sınır bulunmamaktadır.⁹ Ancak, Adi Ortaklık’ta çok sayıda kişiyi bir arada tutan örgüt yapısının yetersiz olması ihtimalinin bulunması ve Adi Ortaklık’ın tüzel kişiliğinin bulunmaması, ortaklıktaki ortak sayısı açısından, uygulamada doğal bir sınır oluşturmaktadır.¹⁰

İkinci olarak, Adi Ortaklık’ın ortaklarından her birinin sermaye getirmesi gerektiği hususu karşımıza çıkmaktadır. TBK’nın 621. maddesi doğrultusunda, ortakların

each of the partners of the partnership arises. In parallel with Article 621 of TCO, the shares of the capital that the partners are obliged to bring together constitute the capital by congregating them in the capital of the partnership owned by the partners through joint ownership.¹¹

In the formation of ordinary partnerships, the third factor to be fulfilled is forming an Ordinary Partnership agreement.¹² An Ordinary Partnership is a unity of persons¹³ formed by an agreement and it emanates as the agreement is implemented.¹⁴ Additionally, persons involved in the Ordinary Partnership relationship should rally aiming to achieve a common goal.¹⁵ In this respect, the relation of Ordinary Partnership is simply a collocation of a goal.¹⁶ Therewithal, in Ordinary Partnership, only the gathering of the partners around a common goal is not sufficient. Concurrently, in order to achieve the common goal, the partners should possess the will and intention to join the partnership activities equally and make an effort therein, collaborating with other partners, without any hierarchical relation between each other.¹⁷ This obligation is a primary obligation in terms of Ordinary Partnership agreements and is continuous, complying with the nature of Ordinary Partnerships being a continuous obligation.¹⁸

getirmek zorunda olduğu sermaye payları birleşerek, ortakların el birliğiyle mülkiyet şeklinde sahip oldukları ortaklık sermayesini teşkil etmektedirler.¹¹

Adi Ortaklık'ın teşekkülünde, yerine getirilmesi gereken üçüncü unsur bir Adi Ortaklık Sözleşmesi'nin yapılmasıdır.¹² Adi Ortaklık, sözleşmeyle oluşturulan bir kişi birliği olup,¹³ ortaklık sözleşmenin hayata geçirilmesiyle ortaya çıkar.¹⁴ Buna ek olarak, Adi Ortaklık ilişkisine katılan kimselerin müşterek bir amaç etrafında toplanmaları gerekmektedir.¹⁵ Bu açıdan Adi Ortaklık ilişkisi adeta bir amaç birlikteliğidir.¹⁶ Bununla beraber, Adi Ortaklık'ta ortakların sadece müşterek bir amaç etrafında bir araya gelmeleri yeterli olmayacaktır. Ortaklar aynı zamanda ortaklık amacının gerçekleştirilmesine yönelik olarak, eşit oranda ortaklık faaliyetlerine katılma ve bu yolda diğer ortaklarla işbirliği yaparak, aralarında hiyerarşik ilişki olmaksızın, birlikte çaba sarf etme niyetine ve iradesine de sahip olmalıdırlar.¹⁷ Bu yükümlülük Adi Ortaklık Sözleşmeleri bakımından asli bir yükümlülük olup, Adi Ortaklık'ın sürekli borç ilişkisi niteliğine uygun olarak süreklilik arz etmektedir.¹⁸

Pursuant to Article 638 of TCO, due to the debts of the Ordinary Partnership, the partners are held personally and jointly responsible and this provision applies in German law as well.¹⁹ However, in Ordinary Partnership, the responsibilities of the partners against each other precede their responsibilities against third parties engaging in transaction with the partnership.²⁰ Therefore, in research of the scope of the liability of the partners, firstly the responsibilities of the partners against each other are scrutinized in our article.

III. THE LIABILITY OF PARTNERS AGAINST EACH OTHER

A. The Obligation of Allocating Share of Capital

In an Ordinary Partnership, each partner is obliged to allocate a share of capital to the partnership, in a sufficient amount and manner to help achieve the goal of the partnership. This obligation of the partners is stipulated in Article 621 of TCO.²¹ The nature of the capital to be allocated in the Ordinary Partnership may be cash, property, or various rights or endeavor.²² In case the amount of the share of the capital is not designated in Ordinary Partnership agreement, the shares of capital should have the importance and quality necessitated by the goal of the partnership and furthermore the shares should be equal to each other.²³

In case one of the partners does not fulfill the obligation of allocating share of capital, there is no legal regulation

TBK'nın 638. maddesi uyarınca, Adi Ortaklık'ın borçlarından dolayı, ortaklar şahsen ve müteselsilen sorumlu tutulmaları kuralı, aynı zamanda Alman Hukuku'nda da uygulama alanı bulmaktadır.¹⁹ Ancak Adi Ortaklık'ta, ortakların, ortaklıkla etkileşim içine giren üçüncü kişilere karşı sorumluluklarından önce, birbirlerine karşı sorumlulukları gündeme gelmektedir.²⁰ Bu nedenle, ortakların sorumluluklarının kapsamının incelenmesinde, ilk olarak ortakların birbirlerine karşı sorumlulukları konusu irdelenecektir.

III. ORTAKLARIN BİRBİRLERİNE KARŞI SORUMLULUKLARI

A. Sermaye Koyma Yükümlülüğü

Bir Adi Ortaklık'ta her ortak, ortaklık amacının elde edilmesine yardım edecek miktar ve şekildeki bir sermayeyi ortaklığa koymakla yükümlüdür. Ortakların bu yükümlülüğü TBK'nın 621. maddesinde öngörülmüştür.²¹ Adi Ortaklık'a koyulacak sermayenin niteliği nakit, mal veya çeşitli haklar veya emek de olabilir.²² Katılma payının miktarı şirket sözleşmesinde belirtilmediği takdirde, katılma payları ortaklığın amacının gerektirdiği önem ve nitelikte olmalı, ayrıca payların birbirine eşit olmaları gerekmektedir.²³

Ortaklardan birinin sermaye koyma yükümlülüğünü yerine getirmemesi durumunda, ilgili ortağa ne gibi yaptırımların uygulanacağı konusunda yasal bir düzenleme mevcut bulunmamaktadır.²⁴ Yargıtay, Adi Ortak-

FOOTNOTE

1 Mehmet Bahtiyar, Ortaklıklar Hukuku, Beta Yayınevi, İstanbul, 2016, p. 27.

2 Hasan Pulaşlı, 6102 Sayılı Türk Ticaret Kanununa Göre Şirketler Hukuku Serhi, Vol. 1, 1st Ed. Ankara 2011, p. 29.

3 Ordinary partnerships which are regulated in Turkish Code of Obligations and Commercial Code in German legislation. See also: Alfred Hueck, Das Recht der offenen Handelsgesellschaft, 4. Edition, Berlin 1971, transferred from p. 1, Geiler in Düringer-Hachenburg HGB 3. Aufl., Bd. II, 1. Hälfte, Allg. Einleitung, Gesellschaftsrecht des bürg. Rechts, 1932; Flechtheim ebendort Bd. II, 2. Hälfte, Handelsgesellschaften und stille Gesellschaft, 1932; Otto Weipert, RGR-Komm. Z. HGB, Bd. II, 2. Auflage, 1950.

4 In German doctrine, it is acknowledged that three different factors should congregate for the establishment of an ordinary partnership:

1. Existence of a common goal, 2. Existence of the will to establish a partnership, 3. Limitlessness of the liability of the partners. See also: Hueck, p. 2-18.; Heinrich Megow, Die offene Handelsgesellschaft, Wiesbaden, 2013, p. 1

5 Hueck, p. 2; See also: Handelsgesetzbuch (HGB) § 105; Bürgerliches Gesetzbuch (BGB) § 705; Cevdet İlhan Günay, Türk Borçlar Kanunu Serhi, 2nd Ed. Ankara 2015, p. 1619.

6 Marcus Lutter, Die Gründung einer Tochtergesellschaft im Ausland, 3rd Ed. Berlin 1995, p. 631.

7 Oruç Hami Şener, Ortaklıklar Hukuku, 1st Ed. Ankara 2012, p. 1.

8 Klaus Peter Berger/ Ernst Heymann,

Handelsgesetzbuch (ohne Seerecht): Zweites Buch., 2. Edition, Berlin 1996, p. 15.

9 In Civil Law, generally, there is no upper limit for the number of the partners in ordinary partnerships and it is widely accepted that two or more partners can establish an ordinary partnership. See also: Lutter, p. 631.

10 Nami Barlas, Adi Ortaklık Temeline Dayalı Sözleşme İlişkileri, 3rd Ed. İstanbul 2012, p. 18.

11 Berger/ Heymann, p. 10; See also: BGB, § 706.

12 Hueck, p. 9.

13 Berger/ Heymann, p. 2.

14 Karl Heinsheimer, Handels- und Wechselrecht, 1. Edition, Berlin 1924, p. 26.

15 Arthur Brand/ Viktor Marowski, Die Registersachen in der gerichtlichen Praxis, 4. Edition, Berlin 1956, p. 143; Heinsheimer, p. 26.; Berger/ Heymann, p. 11.

in legislation related to what kind of sanctions shall be applied to the related partner.²⁴ Supreme Court acknowledges that an Ordinary Partnership Agreement is not an agreement burdening each party with debt and the provisions pertaining to exceptio non adimpleti contractus and recalcitrance cannot be applied with respect to Ordinary Partnership Agreements, but nonetheless abolition of partnerships can be requested due to valid grounds.²⁵ It is also stated in doctrine that provisions pertaining to the agreements burdening each party with debts cannot be applied to Ordinary Partnership Agreements and for this reason the provisions of TCO regarding recalcitrance cannot be referred.²⁶ However, the fact that the provisions about recalcitrance in related act cannot be referred does not abolish the liability of the partner not fulfilling his obligation against other partners. Specifically, if a penal clause is incorporated into the Ordinary Partnership Agreement, the fulfillment of this penal clause can be requested from the partner not fulfilling his obligation of allocating share of capital.²⁷ Furthermore, an action for fulfillment can also be used as an alternative way. Partners can bring an action for fulfillment against the partner not fulfilling his obligation of allocating share of capital to make him fulfill his obligation.²⁸

B. The Obligation of Sharing the Loss

The partners in an Ordinary Partnership are obliged to share the damages caused by the transactions made by the partnership.²⁹ Spontaneous participation in damages of partners is an imperative rule in ordinary part-

lik Sözleşmesi'nin karşılıklı borç yükleyen bir sözleşme olmadığını ve bu nedenle Adi Ortaklık Sözleşmeleri'ne ilişkin olarak, ödemezlik def'i ve karşılıklı borç doğuran sözleşmelere özgü temerrüt hükümlerinin uygulanamayacağını, ancak bununla beraber ortaklığın feshinin haklı sebeplerden dolayı talep edilebileceğini kabul etmektedir.²⁵ Doktrinde de, Adi Ortaklık Sözleşmeleri'ne tam iki tarafa borç yükleyen sözleşmelere ilişkin kuralların uygulanamayacağı, bu nedenle TBK'nın karşılıklı borç yükleyen sözleşmelerde temerrüde ilişkin hükümlerine (TBK 123 vd.) gidilemeyeceği ifade edilmektedir.²⁶ Ancak sırf ilgili kanundaki temerrüt hükümlerine gidilememesi, sermaye koyma yükümlülüğünü yerine getirmeyen ortağın diğer ortaklara karşı sorumluluğunu ortadan kaldırmayacaktır. Özellikle, ortaklık sözleşmesinde bir cezai şart öngörülmüşse, sermaye koyma yükümlülüğünü yerine getirmeyen ortaktan bu cezai şartı yerine getirmesi istenebilecektir.²⁷ Ayrıca, bir diğer yol olarak ifa davası açılması da söz konusu olabilecektir. Ortaklar, sermaye koyma yükümlülüğünü yerine getirmeyen ortağın, söz konusu ifayı yerine getirmesinin sağlanması için ifa davası açabileceklerdir.²⁸

B. Zarara Katılma Yükümlülüğü

Adi Ortaklık'ta ortaklar, ortaklığın yaptığı işlemlerden dolayı meydana gelen zararları paylaşmakla yükümlüdürler.²⁹ Ortakların zarara katılmaları, Adi Ortaklık açısından emredici bir kuraldır.³⁰ Adi Ortaklık'ın borçlarından dolayı, ortaklar şahsen ve müteselsilen sorumludurlar.³¹ Şunu da belirtmek gerekir ki, TBK'nın

DİPNOT

1 Mehmet Bahtiyar, Ortaklıklar Hukuku, Beta Yayınevi, İstanbul, 2016, s.27.

2 Hasan Puluşlu, 6102 Sayılı Türk Ticaret Kanununa Göre Sirketler Hukuku Serhi, Cilt 1, 1. Baskı, Ankara 2011, s. 29.

3 Türk hukukunda Türk Borçlar Kanunu kapsamında düzenlenen adi ortaklıklar, Alman hukukunda hem Borçlar Kanunu'nda hem de Ticaret Kanunu'nda kaynağını bulmaktadır. Bkz. **Alfred Hueck**, Das Recht der offenen Handelsgesellschaft, 4. Baskı, Berlin 1971, s. 1'den naklen, **Geiler in Düringer-Hachenburg HGB** 3. Aufl., Bd. II, 1. Hälfte, Allg. Einleitung, Gesellschaftsrecht des bürg. Rechts, 1932; **Flechtheim** ebendort Bd. II, 2. Hälfte, Handelsgesellschaften und stille Gesellschaft, 1932; **Otto Weipert**, RGR-Komm. Z. HGB, Bd. II, 2. Auflage, 1950.

4 Alman Hukuku'nda bir adi ortaklığın oluşması için üç farklı unsurun bir araya gelmesi gerektiği kabul edilmektedir: 1. Ortak bir amacın varlığı, 2. Bir ortaklık kurma iradesinin varlığı, 3. Ortakların sorumluluklarının sınırsızlığı. Bkz. **Hueck**, s. 2-18.; **Heinrich Megow**, Die offene Handelsgesellschaft, Wiesbaden, 2013, s. 1 **5 Hueck**, s. 2; Bkz. **Handelsgesetzbuch (HGB)** § 105; **Bürgerliches Gesetzbuch (BGB)** § 705; **Cevdet İlhan Günay**, Türk Borçlar Kanunu Serhi, 2. Baskı, Ankara 2015, s. 1619.

6 Marcus Lutter, Die Gründung einer Tochtergesellschaft im Ausland, 3. Baskı, Berlin 1995, s. 631.

7 Oruç Hami Sener, Ortaklıklar Hukuku, 1. Baskı, Ankara 2012, s. 1.

8 Klaus Peter Berger/Ernst Heymann, Handelsgesetzbuch (ohne Seerecht): Zweites Buch., 2. Baskı, Berlin 1996, s. 15.

9 Kıta Avrupası hukuk doktrininde de genel olarak, adi ortaklıklarda ortaklık sayısı için bir üst sınır belirtilmemekte, iki ya da daha fazla ortağın adi ortaklık tesis edebileceği ifade edilmektedir. Bkz. Lutter, s. 631.

10 Nami Barlas, Adi Ortaklık Temeline Dayalı Sözleşme İlişkileri, 3. Baskı, İstanbul 2012, s. 18.

11 Berger/Heymann, s. 10; Bkz. **BGB**, § 706.

12 Hueck, s. 9.

13 Berger/Heymann, s. 2.

14 Karl Heinsheimer, Handels- und Wechselrecht, 1. Baskı, Berlin 1924, s. 26.

15 Arthur Brand/Viktor Marowski, Die Registersachen in der gerichtlichen Praxis, 4. Baskı, Berlin 1956, s. 143; Heinsheimer, s. 26.; **Berger/Heymann**, s. 11.

nerships.³⁰ Due to the debts of the Ordinary Partnership, the partners are personally and jointly responsible.³¹ It should also be noted that in parallel with Article 623 of TCO, even if there is a provision incorporated into the Ordinary Partnership Agreement regarding the partner allocating his endeavor as share of capital shall not share the loss of the partnership; the related partner cannot escape from being jointly and unlimitedly responsible against the third parties. Hence, the creditors of the partnership, without being bound with the provisions of the Ordinary Partnership Agreement, may demand their rights and claims from the partner having allocated his endeavor as share of capital as well. In this case, the partner, allocating his endeavor as share of capital and having the privilege and sharing the profit but not the loss of the partnership with a provision incorporated into the agreement, shall fulfill the demands made by third parties but has the opportunity to have recourse against other partners for the amount he paid.³² The responsibilities of the partners against the creditors of the partnership are scrutinized in detail in the section “The Liability of The Partners Against Third Parties” of our article.

C. The Obligation of Managing the Partnership

The management of the partnership in the Ordinary Partnership means the arrangement of the relations between the partners in order to achieve the common goal of the Ordinary Partnership and the conduct of ordinary and extraordinary transactions of the partnership.³³ The management of the partnership belongs to the partners pursuant to Article 625 of TCO.³⁴ Accordingly the management of the partnership is a right for the partners and an obligation at the same time.³⁵ Because the partners are obliged to combine their common effort and tools to use such in favor of the relevant common goal in the framework of the Ordinary Partnership Agree-

623. maddesi doğrultusunda, emeğini sermaye olarak koyan ortağın zarara katılmayacağına ilişkin Adi Ortaklık Sözleşmesi’nde bir hüküm bulunsa dahi, ilgili ortak üçüncü kişilere karşı müteselsil ve sınırsız sorumlu olmaktan kurtulamayacaktır. Dolayısıyla, şirket alacaklıları, Adi Ortaklık Sözleşmesi’ne konulan hükme bakılmaksızın ve bağlı olmaksızın, emeğini sermaye olarak koyan ortakdan da hak ve alacak talep edebileceklerdir. Bu durumda, emeğini sermaye olarak koyan ve kazanca katılıp ancak zarara katılmaması sözleşmeye konulan bir hükümle kararlaştırılan ortak, üçüncü kişilere ödemede bulunacak ancak ödediği miktar kadar diğer ortaklara rücu edebilecektir.³² Ortakların şirket alacaklılarına karşı sorumlulukları, çalışmamızın “Ortakların Üçüncü Kişilere Karşı Sorumluluğu” kısmında ayrıntılı bir biçimde incelenecektir.

C. Şirketi Yönetme Yükümlülüğü

Adi Ortaklık’ta ortaklığın yönetimi, Adi Ortaklık’ın müşterek amacına ulaşılması için ortaklar arasındaki ilişkilerin düzenlenmesi, ortaklığın olağan ve olağanüstü işlemlerinin yürütülmesi anlamına gelir.³³ Ortaklığın yönetimi TBK’nın 625. maddesi uyarınca ortaklara bırakılmıştır.³⁴ Bu doğrultuda, ortaklığın idaresi, ortaklar bakımından bir hak ve aynı zamanda da bir yükümlülüktür.³⁵ Zira ortaklar, ortaklık sözleşmesi çerçevesinde ortak güç ve araçlarını müşterek amaç uğruna kullanılmak üzere bir araya getirmekle yükümlüdürler.³⁶ Bu nedenle, ortakların şirketi idare etme yükümlülüklerini yerine getirmemeleri, diğer ortaklara karşı sorumluluklarını doğuracaktır.

D. Rekabet Yasağı

TBK’nın 626. maddesinde Adi Ortaklıklar’a ilişkin rekabet yasağı düzenlenmiştir. Buna göre, ortaklar kendileri-

FOOTNOTE

16 See also: *Schweizerisches Zivilgesetzbuch*

(ZGB), Art. 530.

17 Barlas, p. 38

18 Pulaşlı, p. 29

19 See also: HGB § 105.

20 Hueck, p. 35.

21 See also: BGB § 706.

22 Heinsheimer, p. 24.

23 Pulaşlı, p. 39.

24 Pulaşlı, p. 40.

25 Yargıtay HGK, 11.12.1963, E. 4/26, K. 96.

26 Şener, p. 36.

27 Şener, p. 37.

28 See also: ZGB, Art. 82.

29 See also: BGB § 722.

30 Pulaşlı, p. 40.

31 Berger/Heymann, p. 209.

32 Pulaşlı transferred from p. 4, Soysal Özenli, Uygulamada Adi Ortaklık ve Neden Olduğu Davalar, Ankara, 1988, p. 65.

33 Claus-Wilhelm Canaris, *Handelsgesetzbuch Grosskommentar*, Erster Band, 4. Edition, Berlin 1995, p. 180.

34 See also: BGB § 709.

35 Şener, p. 46

36 Canaris, p. 163; Megow, p. 2.

37 Şener, p. 53

38 Pulaşlı, p. 42

39 Yargıtay, 13. HD., 7.3.1986, E. 1986/356, K. 1986/1345

ment.³⁶ For this reason, the failure of the partners to fulfill their obligations to manage the partnership shall result in their responsibilities to other partners.

D. Prohibition of Competition

In Article 626 of TCO, the prohibition of competition related to the Ordinary Partnerships is regulated. Pursuant thereto, the partners cannot, in the interest of themselves or third parties, engage in any transaction that prevents or harms the common goal of the partnership. The objective of the relevant regulation is to protect the goal of the partnership. Herewith, the legislator aims the prevention of any damage to the common goal and facilitation of achievement of the common goal designated by the partners.³⁷

E. Duty of Care

The obligation of duty of care of the partners in an Ordinary Partnership is basically an obligation of the managing partners of the Ordinary Partnership.³⁸ The extent of the obligation of duty of care varies whether or not a remuneration is being awarded since the managing partner fulfills the partnership obligations pursuant to Article 628 of TCO. The extent of duty of care and attention of the managing partners, who are not paid for their managerial duties, while performing their duties of the partnership, is equal to the amount of the care and attention that they have in their own works. In this respect, Supreme Court expressed its opinion as: “Each of the partners is obliged to have the care they apply to their own work while managing the partnership affairs. If the necessary due care is not exercised to the works, the managing partner shall be deemed defective and liable against other partners for the damages arising from such actions and transactions.”³⁹ Notwithstanding, the managing

nin veya üçüncü kişilerin menfaatine olarak, ortaklığın amacını engelleyici veya zarar verici işleri yapamazlar. İlgili düzenleme ile korunmak istenen ortaklık amacıdır. Böylelikle kanun koyucu ortaklar tarafından belirlenen müşterek amacın gerçekleştirilmesinin kolaylaştırılmasını ve bu amacın zarar görmesinin engellenmesini amaçlamaktadır.³⁷

E. Özen Gösterme Yükümlülüğü

Ortaklık işlerinde ortağın özen gösterme yükümlülüğü, temelde Adi Ortaklık'ta yönetici ortaklara düşen bir yükümlülüktür.³⁸ Özen göstermenin ölçüsü de, TBK'nın 628. maddesi gereğince, yönetici ortağa ortaklık işlerini yerine getirmesinden dolayı bir ücret verilip verilmediğine göre değişmektedir. Yöneticilik görevi nedeniyle ücret almayan yönetici ortakların, ortaklığın işlerini yerine getirirken göstermekle yükümlü olduğu özen ve dikkatin ölçüsü, normal olarak kendi işlerinde gösterdikleri derecede çaba ve özene eş değerdir. Bu konuda Yargıtay, “Ortaklardan her biri, ortaklık işlerini yönetirken kendi işlerinde alışlagelmiş biçimde özen göstermek zorundadır. Gerekli özen gösterilmezse, yönetici ortak kusurlu sayılmalı ve bu eylem ve işleminden ortaya çıkan zarardan diğer ortaklara karşı sorumlu tutulmalıdır.” şeklinde görüşünü ifade etmiştir.³⁹ Buna karşın, ortaklığın işlerini gördükleri için ücret alan yönetici ortaklar ise, TBK'nın 506. maddesi kapsamında bir vekil veya yine TBK'nın 396. maddesi kapsamında bir işçi gibi, şirket işlerinin yürütülmesi sırasında objektif ölçüde çaba ve özeni göstermekle yükümlüdürler.⁴⁰

IV. ORTAKLARIN ÜÇÜNCÜ KİŞİLERE KARŞI SORUMLULUKLARI

Adi Ortaklık'ın tüzel kişiliği ve hak süjesi niteliği bulunmamaktadır.⁴¹ Bu nedenle ortaklık işlemlerinden doğan

DİPNOT

16 Bkz. *Schweizerisches Zivilgesetzbuch* (ZGB), Art. 530.

17 Barlas, s. 38.

18 Pulaşlı, s. 29.

19 Bkz. *HGB* § 105.

20 Hueck, s. 35.

21 Bkz. *BGB* § 706.

22 Heinsheimer, s. 24.

23 Pulaşlı, s. 39.

24 Pulaşlı, s. 40.

25 Yargıtay HGK, 11.12.1963, E. 4/26, K. 96.

26 Sener, s. 36.

27 Sener, s. 37.

28 Bkz. *ZGB*, Art. 82.

29 Bkz. *BGB* § 722.

30 Pulaşlı, s. 40.

31 Berger/Heymann, s. 209.

32 Pulaşlı s. 41'den naklen, *Soysal Özenli*, Uygulamada Adi Ortaklık ve Neden Olduğu Davalar, Ankara, 1988, s. 65.

33 Claus-Wilhelm Canaris, *Handelsgesetzbuch* Grosskommentar, Erster Band, 4. Baskı, Berlin 1995, s. 180.

34 Bkz. *BGB* § 709.

35 Sener, s. 46.

36 Canaris, s. 163; Megow, s. 2.

37 Sener, s. 53.

38 Pulaşlı, s. 42.

39 Yargıtay, 13. HD., 7.3.1986, E. 1986/356, K. 1986/1345.

partners who are awarded for the works they perform for the partnership are obliged to demonstrate an objective measure and during the execution of the partnership's business such as a proxy under Article 506 of TCO or an employee under Article 396 of TCO.⁴⁰

IV. THE LIABILITY OF THE PARTNERS AGAINST THIRD PARTIES

Ordinary Partnerships do not have a legal personality and are not subject to any rights.⁴¹ Therefore the debts arising from the transactions of the partnership belong to the partners, not to the partnership itself.⁴² So the partners are subject to joint, primary and unlimited liability for debts of the partnership.⁴³ In this context, the liability of the partners in Ordinary Partnerships is scrutinized under three titles.

borçlar da ortaklığın değil, aksine ortakların borçlarıdır.⁴² Bu borçlardan dolayı ortakların sorumlulukları müteselsil, sınırsız ve birinci derecededir.⁴³ Bu kapsamda, Adi Ortaklık'ta ortakların sorumlulukları bu üç başlık altında incelenecektir.

A. Müteselsil Sorumluluk

TBK'nın 638. maddesi gereğince, Adi Ortaklık'ta ortaklar, ortaklık borçlarından dolayı müteselsilen sorumludurlar.⁴⁴ Ancak müteselsil sorumluluk, ortaya çıkan borcun, tek başına bir ortak tarafından yerine getirilmesi mümkün bir edime, örneğin tazminat borcuna veya bir para borcuna ilişkin olması halinde söz konusu olur. Diğer türlü, ortakların elbirliğiyle tasarruf edecekleri edime ilişkin borçlarda müteselsil sorumluluktan söz edilemeyecektir. Ortakların elbirliği ile tasarruf edecekleri

A. Joint Liability

Pursuant to Article 638 of TCO, the partners in an Ordinary Partnership are jointly responsible for the debts of the partnership.⁴⁴ However, joint liability comes into question when debt is related to a deed available to be paid by only a partner himself such as indemnification or a pecuniary debt. Otherwise, joint liability will not be able to be mentioned in debts related to a deed which the partners cooperatively dispose. When it comes to such deeds, it is required to demand it from all partners.⁴⁵ In doctrine, it is stated that joint indebtedness is more convenient to be applied to joint right ownership considering the nature of the legal transaction; however, it is stipulated that a partner is responsible for whole debt of the partnership, in favor of the creditor to redeem him from demanding his claim from all partners and engaging in prosecution against all of them, in order to make him attain his all claims and consolidate the security of commerce.⁴⁶

As a requirement of joint liability in Ordinary Partnerships, in cases joint liability is applied to the transaction, each partner will be liable for all debts of the partnership.⁴⁷ Pursuant to Article 163 of TCO, according to his choice, the creditor will be able to claim his debts from all or any partners. As a specific case, if one of the partners is a creditor of the partnership, other partners in the partnership will be jointly responsible for the respective debt. Especially the case in which a partner lends assets or money to the partnership is considered an example to the before-mentioned case.

It is acknowledged in the doctrine that joint responsibility of the partners does not arise only from legal transactions.⁴⁸ In addition to the legal transactions, the partners shall be held accountable jointly, within the scope of Article 61 of TCO, due to the torts they have jointly committed as well. Accordingly if the tort has been committed by a single partner, then other partners will have no responsibility for the related tort. In addition, joint responsibility of the partners can arise on the basis of absolute liability. For example, pursuant to Article 66 of TCO, in respect to employer liability being a type of absolute liability, the partners shall be held jointly responsible for the actions of their employees or other people helping the employees do the work. On the other hand, the responsibility of Article 66 of TCO shall not come out, as regards to the relation between the partners and the partnership. Yet, the adhesion between the

borçlarda, ortakların tamamına başvurmak gerekecektir.⁴⁵ Doktrinde, elbirliği ile hak sahipliğine, ortakların elbirliği borçluluğunun uygulanmasının hukuki işlemin doğasına daha uygun olacağı, ancak bir alacaklının alacağına tümüyle kavuşabilmek için, alacağını ortakların hepsine karşı ilan etme ve hepsini topluca kovuşturma sorumluluğundan kurtulması için, alacaklının çıkarına ve aynı zamanda alışveriş güvenliğinin pekiştirilmesi adına ortağın, ortaklık borcunun tümünden tek başına sorumluluğunun öngörüldüğü ifade edilmektedir.⁴⁶

Adi Ortaklık'taki müteselsil sorumluluğun bir gereği olarak, müteselsil sorumluluğun söz konusu olduğu durumlarda, her ortak bütün ortaklık borçları için sorumlu olacaktır.⁴⁷ TBK'nın 163. maddesi gereğince, alacaklı kendi seçimine göre, bütün borçlulardan veya onlardan birinden ya da bir kaçından alacağının tamamını talep edebilecektir. Özel bir durum olarak, ortaklardan birinin ortaklığın alacaklısı olması halinde de ortaklıktaki diğer ortaklar, ilgili borçtan ötürü müteselsilen sorumlu olacaklardır. Özellikle ortaklardan birisinin ortaklığa ödünç vermesinde durumun böyle olduğunu ifade edebiliriz.

Doktrinde, ortakların müteselsil sorumluluğunun sadece yapılan hukuki işlemlerden doğmayacağı kabul edilmektedir.⁴⁸ Hukuki işlemlerin yanı sıra ortaklar, müştereken işlemiş oldukları haksız fiiller nedeniyle de TBK'nın 61. maddesi kapsamında müteselsilen sorumlu tutulacaklardır. Dolayısıyla haksız fiili sadece ortaklardan birisi işlemişse, diğer ortakların ilgili haksız fiilden ötürü herhangi bir sorumluluğu bulunmayacaktır. Ayrıca kanuni sebep sorumluluğu (kusursuz sorumluluk) nedeniyle de ortakların müteselsil sorumluluğu söz konusu olabilecektir. Örneğin, kanuni sebep sorumluluğunun bir türü olan adam çalıştırmanın sorumluluğu bakımından, ortaklar kendi işçileri ve işin görülmesine yardım eden diğer kişilerin fiilleri nedeniyle TBK'nın 66. maddesi uyarınca müteselsilen sorumlu olabileceklerdir. Buna karşılık, TBK'nın 66. maddesi anlamındaki sorumluluk, ortaklık ile ortakların kendi aralarındaki ilişkide gündeme gelmeyecektir. Zira ortaklık içindeki ilişkide, ortaklık ve ortaklar arasında bağlılık söz konusu değildir.⁴⁹ Bu konuda Adi Ortaklıklar'ın doğası gereği, ortakların arasında hiyerarşi bulunmadığı gerçeği unutulmamalıdır.

Kanunda öngörülmüş olan sorumluluk, müteselsil sorumluluk olmakla birlikte, TBK'nın 638. maddesi kapsamında ortaklığın, alacaklı ile yapacağı bir anlaşmayla, ortakların müteselsil sorumluluğunun engellenebilmesi mümkündür. Ancak, Adi Ortaklık Sözleşmesi'ne bir hü-

partners and the partnership does not exist within the internal relationship in the partnership.⁴⁹ In this respect it should not be forgotten that as a result of the nature of Ordinary Partnerships, there cannot be any hierarchy between the partners.

While the type of liability regulated in the legislation is joint liability, within the scope of Article 638 of TCO, it is possible to prevent joint liability of the partners by drawing up an agreement between the partnership and its creditor. However, it is out of question to prevent this liability by incorporating a provision into the Ordinary Partnership Agreement.⁵⁰

B. Primary Liability

Despite the fact that it is not explicitly stated in Article 638 of TCO, the responsibilities of the partners to the third parties are a primary responsibility at the same time due to the absence of legal personality of the Ordinary Partnership.⁵¹ The existence of sufficient assets of the partnership in order to meet the obligations of the partnership shall not affect the liability of the partners.⁵² Yet, by the force of primary liability, in Ordinary Partnerships the partners are personally responsible with their own assets for the debts of the partnership.

C. Unlimited Liability

In Ordinary Partnerships, the primary and joint liability of the partners is an unlimited liability as well.⁵³ Moreover, even if the authorization of the partner authorized to represent the partnership is limited in terms of the amount of the transactions, the restrictions decided by the partnership shall not bind the third parties.⁵⁴ Such a limitation shall not redeem the partners from unlimited and joint liability. Doubtlessly

küm koymak suretiyle bu sorumluluğun engellenmesi olanaksızdır.⁵⁰

B. Birinci Derecede Sorumluluk

Her ne kadar TBK'nın 638. maddesinde açık bir şekilde belirtilmemişse de, ortakların üçüncü kişilere karşı sorumlulukları, aynı zamanda ortaklığın tüzel kişiliği bulunmadığından birinci derecededir.⁵¹ Ortaklığın yükümlülüklerinin karşılanması amacıyla, ortaklığın malvarlığının mevcut olup olmaması, ortakların sorumluluğu bakımından herhangi bir etki yaratmayacaktır.⁵² Zira Adi Ortaklık'ta ortaklar, birinci derecede sorumluluk gereği, şahsen, kendi malvarlıklarıyla, ortaklığın borçlarından dolayı sorumlu olacaklardır.

C. Sınırsız Sorumluluk

Adi Ortaklık'ta, ortaklar için söz konusu olan birinci derecede ve müteselsil olan sorumluluk aynı zamanda sınırsız bir sorumluluktur.⁵³ Hatta ortaklığı temsil yetkisi verilen ortağa yapılacak işlemlerin miktarı yönünden bir sınırlama konulsa dahi, konulan bu sınırlamalar üçüncü kişileri bağlamayacaktır.⁵⁴ Böyle bir sınırlama ortakları da sınırsız ve müteselsil sorumluluktan kurtarmayacaktır. Kuşkusuz ortaklar, iç ilişkide koydukları bu yetki sınırlarını aşan temsilci ortağa rücu etme hakkını ellerinde bulundurmaktadır. Yani konulan yetki sınırını aştığı için, temsilci ortağın iç ilişkide sorumlu tutulması mümkün olacaktır.⁵⁵

V. SONUÇ

Adi Ortaklıklar, kural olarak herhangi bir şekle tabi olmayan sözleşmesel bir ilişki olmak üzere, tüzel kişiliği bulunmayan, en az iki gerçek veya tüzel kişinin bir araya gelmesi ile kurulabilen ortaklıklardır. Adi Ortaklıklar, bir

FOOTNOTE

⁴⁰ Pulaşlı, p. 42

⁴¹ Cazibe Ebru Yücel, Adi Ortaklıkta Temsil, Bahçeşehir Üniversitesi Özel Hukuk Anabilim Dalı, İstanbul 2011, p. 120.

⁴² Supreme Court states that all legal proceedings should be brought into action against the partners but not against the partnership, due to the lack of legal personality of ordinary partnerships. (Yargıtay 12. HD., 22.02.2008, E. 2008/2359, K. 2008/3191)

⁴³ Şener, p. 82.

⁴⁴ See also: Berger/Heymann, p. 209.

⁴⁵ Şener, p. 82.

⁴⁶ Yücel, transferred from p. 121, Hüseyin Hatemi/Rona Serozan/Abdülkadir Arpacı, Borçlar Hukuku Özel Bölüm, İstanbul, 1992, p. 585-586.

⁴⁷ Heinsheimer, p. 26.

⁴⁸ Şener, p. 83.

⁴⁹ Fatih Bilgili, Adi Ortaklığın Fiil Ehliyeti ve Alman Federal Mahkemesinin Verdiği Yeni Karar Karşısında Ortaya Çıkan Durum, Prof. Dr. Ömer Teoman'a 55. Yas Günü Armağanı, Vol. 1, İstanbul 2002, p. 204; Barlas, p. 79.

⁵⁰ Şener, transferred from p. 84, Fritz Funk, Kommentar des Obligationenrechtes, Aarau, 1931, Art. 544, No. 4

⁵¹ Berger/Heymann, p. 216.

⁵² Şener, transferred from p. 84, Theo Guhl/Jean Nicolas Druey, Das Schweizerische Obligationenrecht, 9. Auf, Zürich, 2000, § 62, No. 49.

⁵³ Megow, p. 1; Hueck, p. 35.

⁵⁴ Hueck, p. 35.

⁵⁵ Şener, transferred from p. 85, İrfan Baştuğ, Sirketler Hukukunun Temel İlkeleri, İzmir, 1974, p. 38

the partners entitle to have recourse to the representative partner exceeding the limit of authorization granted to him. In other words, it is possible to hold the representative partner responsible due to exceeding the limit of authorization.⁵⁵

V. CONCLUSION

Ordinary Partnerships are a type of partnership that does not have any legal personality and can be estab-

tüzel kişiliğe sahip olmadıklarından bir hak süjesi de değildirler. Bu nedenle Adi Ortaklık'ın üçüncü kişilerle gerçekleştirmiş olduğu tüm hukuki işlemlerden doğan borç ve alacaklar Adi Ortaklık'taki ortakların üzerinde doğmaktadır. Ortakların sorumluluğu sadece Adi Ortaklık'la borç ilişkisi içine giren üçüncü şahıslarla sınırlı kalmakta, ortakların birbirlerine karşı, sermaye koyma, zarara katılma, şirketi yönetme, rekabet etmeme ve özen gösterme yükümlülüklerinden doğan sorumlulukları da bulunmaktadır. ■

DİPNOT

40 Pulaşlı, s. 42

41 Cazibe Ebru Yücel, Adi Ortaklıkta Temsil, Bahçeşehir Üniversitesi Özel Hukuk Anabilim Dalı, İstanbul 2011, s. 120.

42 Yargıtay, adi ortaklığın tüzel kişiliği olmadığından aktif ve pasif dava ehliyeti de olmadığını, bu nedenle dava ve takiplerin bütün ortaklara karşı açılması gerektiğini ifade etmektedir. (Yargıtay 12. HD., 22.02.2008, E. 2008/2359, K. 2008/3191)

43 Şener, s. 82.

44 Bkz. Berger/Heymann, s. 209.

45 Şener, s. 82.

46 Yücel, s. 121'den naklen, Hüseyin Hatemi/Rona Serozan/Abdülkadir Arpacı, Borçlar Hukuku Özel Bölüm, İstanbul, 1992, s. 585-586.

47 Heinsheimer, s. 26.

48 Şener, s. 83.

49 Fatih Bilgili, Adi Ortaklığın Fiil Ehliyeti ve Alman Federal Mahkemesinin Verdiği Yeni Karar Karşısında Ortaya Çıkan Durum, Prof. Dr. Ömer Teoman'a 55. Yaş Günü Armaganı, Cilt 1, İstanbul 2002, s. 204; Barlas, s. 79.

50 Şener, s. 84'ten naklen, Fritz Funk, Kommentar des Obligationenrechtes, Aarau, 1931, Art. 544, No. 4

51 Berger/Heymann, s. 216.

52 Şener, s. 84'ten naklen, Theo Guhl/Jean Nicolas Druey, Das Schweizerische Obligationenrecht, 9. Auf, Zürich, 2000, § 62, No. 49.

53 Megow, s. 1; Hueck, s. 35.

54 Hueck, s. 35.

55 Şener, s. 85'ten naklen, İrfan Baştuğ, Sirketler Hukukunun Temel İlkeleri, İzmir, 1974, s. 38

lished by minimum two real or legal persons congregating and executing an Ordinary Partnership Agreement which is not subject to any formal type regulated in legislation. Due to not having a legal personality, Ordinary Partnerships are not subject to any right. Therefore, the debts and claims arising from all legal transactions the Ordinary Partnership committed with third parties are

emanating upon the partners of the partnership. The liability of the partners is not limited to the transactions between the partnership and third parties; additionally the partners are liable for obligations such as allocating share of capital, sharing the loss, managing the partnership, prohibition of competition and duty of care against each other. ■

BIBLIOGRAPHY KAYNAKÇA

Alfred Hueck, Das Recht der offenen Handelsgesellschaft, 4th Ed. Berlin 1971

Karl Heinsheimer, Handels- und Wechselrecht, 1st Ed. Berlin 1924

Marcus Lutter, Die Gründung einer Tochtergesellschaft im Ausland, 3rd Ed. Berlin 1995

Klaus Peter Berger/ Ernst Heymann, Handelsgesetzbuch (ohne Seerecht): Zweites Buch., 2nd Ed. Berlin 1996

Oruç Hami Sener, Ortaklıklar Hukuku, 1st Ed. Ankara 2012

Nami Barlas, Adi Ortaklık Temeline Dayalı Sözleşme İlişkileri, 3rd Ed. İstanbul 2012

Claus-Wilhelm Canaris, Handelsgesetzbuch Grosskommentar, Erster Band, 4th Ed. Berlin 1995

Arthur Brand/ Viktor Marowski, Die Registersachen in der gerichtlichen Praxis, 4. Edition, Berlin 1956

Hasan Pulaşlı, 6102 Sayılı Türk Ticaret Kanununa Göre Şirketler Hukuku Serhi, Vol.1, 1st Ed. Ankara 2011

Cevdet İlhan Günay, Türk Borçlar Kanunu Serhi, 2nd Ed. Ankara 2015

Heinrich Megow, Die offene Handelsgesellschaft, Wiesbaden, 2013

Cazibe Ebru Yücel, Adi Ortaklıkta Temsil, Bahçeşehir Üniversitesi Özel Hukuk Anabilim Dalı, İstanbul 2011

Fatih Bilgili, Adi Ortaklığın Fiil Ehliyeti ve Alman Federal Mahkemesinin Verdiği Yeni Karar Karşısında Ortaya Çıkan Durum, Prof. Dr. Ömer Teoman'a 55. Yaş Günü Armağanı, Vol. 1 İstanbul 2002

Alfred Hueck, Das Recht der offenen Handelsgesellschaft, 4. Bası, Berlin 1971.

Karl Heinsheimer, Handels- und Wechselrecht, 1. Bası, Berlin 1924.

Marcus Lutter, Die Gründung einer Tochtergesellschaft im Ausland, 3. Bası, Berlin 1995.

Klaus Peter Berger/ Ernst Heymann, Handelsgesetzbuch (ohne Seerecht): Zweites Buch., 2. Bası, Berlin 1996.

Oruç Hami Sener, Ortaklıklar Hukuku, 1. Bası, Ankara 2012.

Nami Barlas, Adi Ortaklık Temeline Dayalı Sözleşme İlişkileri, 3. Bası, İstanbul 2012.

Claus-Wilhelm Canaris, Handelsgesetzbuch Grosskommentar, Erster Band, 4. Bası, Berlin 1995.

Arthur Brand/ Viktor Marowski, Die Registersachen in der gerichtlichen Praxis, 4. Bası, Berlin 1956.

Hasan Pulaşlı, 6102 Sayılı Türk Ticaret Kanununa Göre Şirketler Hukuku Serhi, Cilt 1, 1. Bası, Ankara 2011.

Cevdet İlhan Günay, Türk Borçlar Kanunu Serhi, 2. Bası, Ankara 2015.

Heinrich Megow, Die Offene Handelsgesellschaft, Wiesbaden, 2013.

Cazibe Ebru Yücel, Adi Ortaklıkta Temsil, Bahçeşehir Üniversitesi Özel Hukuk Anabilim Dalı, İstanbul 2011.

Fatih Bilgili, Adi Ortaklığın Fiil Ehliyeti ve Alman Federal Mahkemesinin Verdiği Yeni Karar Karşısında Ortaya Çıkan Durum, Prof. Dr. Ömer Teoman'a 55. Yaş Günü Armağanı, Cilt 1, İstanbul 2002.